

הליכות עולם

עלון הלכתי מבית ההוראה "צדק ומשפט" יבנאל | עורך העלון: הרב יעקב ועקנין

ק"ק יבנאל

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מוהרא"ש שליט"א

ראש השנה יום א'
הדלקת נרות: 18:10
שקיעה יבנאל: 18:30
הדלקת נרות ר"ה ב':
אחר צאת הכוכבים

שבת טובה

הדלקת נרות: 17:49
שקיעה יבנאל: 18:29
צאת השבת: 19:00
ר"ת: 19:41

אין לקרוא את העלון בשעת התפילה

יש לשמור על קדושת הגליון

נא לא לקרוא את הפרסומים בשבת ובחג

מהדורה מיוחדת לנשים

לרפואת הרבנית יחנא שפרה בת סאסיה תחי'

לעילוי נשמת **ראובן בן סיטריה ז"ל, אליאנס בן מאיר ז"ל**

אור התורה לאשה

נושא השבוע

הגמרא מסכת ברכות דף ז'ז: לבעל הרי יש זכות לימוד תורה, אך נשים במה זכות לעולם הבא?

עונה הגמרא: שזכות לעולם הבא, בזכות שמזרזות את בנייהן ללכת לתלמוד תורה, ולבית הכנסת, ומעודדות את בעליהן ללכת לכולל ולשעורי תורה. שואל בספר "ויאמר מרדכי" הרי נשים חייבות במצוות רבות, כגון תפילה, כשרות המטבח, טהרת המשפחה, שבת, נטילת ידיים והן גם לומדות את ההלכות של מצוות אלו ואם כן די בכך שיהיה להם עולם הבא, ומדוע שואלת הגמרא במה זכות נשים לעולם הבא?

מתוך ה"ויאמר מרדכי" שבמשלי (ו, כג) כתוב "כי נר מצווה ותורה אור", המצווה נקראת "נר", והתורה נקראת "אור", אם נשווה את אור הנר לאור השמש נראה שהשמש מאירה בתמידות בכל חלקי העולם, אין מצב שאין בעולם אור של שמש וזה חינוך אין כסף, לא צריך לשלם לחברת חשמל על אור השמש, והשמש מבשלת וממתיקה את הפירות ועוד הרבה טובות יש לנו מאור השמש, אך נר הוא מוגבל ואין בו את כל המעלות שיש בשמש, ולכן שואל רב בגמרא "נשים במאי זכיין?" (נשים במה זכות לאור תורה בעולם הבא) כיוון שמי שעוסק בתורה "אור תורה מחייהו" ולנשים אין חיוב של לימוד תורה ואם כן במה יחיו את עצמן בעולם הבא ולתחיית המתים ללא לימוד התורה? ומתרצת הגמרא, שבזכות ששולחות את הבנים ואת הבעלים ללימוד תורה זה כל כך חשוב שבזכות זה הן זכות לאור תורה.

עשאה כאוצר

בבראשית כתוב **"ויבן את האשה"** אומר רש"י: "רחבה מלמטה וקצרה מלמעלה לקבל את הולד, כאוצר". ויש לפרש, שה' ברא את האשה כאוצר, ללמד שמכל אשה יכול לצאת אוצר גדול, שיאיר את כל העולם, כל אשה צריכה להרגיש שממני ייצא גדול הדור הבא.

ולומדים זאת מחנה, אם שמואל הנביא, שבדורה יצאה בת קול והכריזה "עתיד להיוולד בן שיאיר לעולם כולו" וחנה שמעה והתפללה "רבש"ע אני

מבקשת ממך שממני ייצא שמואל הנביא, והיא הלכה כך במחשבות ובכסופין לזכות לבן שהכריזה הבת קול, והיא זכתה שגולד ממנה שמואל הנביא ששקול כמשה ואהרון, אך היו עוד נשים ששמעו את הבת קול הזאת וגם הם רצו בן צדיק וגם הם זכו שגולדו להן בנים שזכו לנבואה, הרי לנו שמכל אשה יכול לצאת אוצר, אך יש לזה מחיר – צניעות.

בספר תהילים אומר דוד המלך עליו השלום "כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה", שאם אשה נוהגת בכל הנהגותיה - "פנימה", להיות צנועה בדיבורה, בלבושה, במעשיה, זה יהיה "העוז והדר לבושה" ובזכות זה "ותשחק ליום אחרון".

וכן אומר "החזון איש" שבעולם הבא שוקלים על הכף את הצניעות בבית, ברחוב, זה יהיה המזון שלה לעולם הבא.

ידוע, שאמר על אמו שזכתה לבן גדול הדור (החזו"א) בשכר זהירותה המופלגת בצניעות הרבה שנהגה בביתה.

גם את יכולה שייצא ממך בן צדיק מאוד והרי לנו את תמונת של הצדקת מלכה ע"ה שבזכות צניעותה זכתה לבן גדול הוא אדמו"ר מוהרא"ש שליט"א.

צאי לך בעקבי הצאן:

הצדקת מרת מלכה ע"ה אם מוהרא"ש שליט"א

ברכת שנה טובה ומבורכת מבית ההוראה "צדק ומשפט"

מערכת עלון "הליכות עולם" הרב יעקב ועקנין

אמרי מוהרא"ש

שלחו את הבעלים

"ועל כן בנותי היקרות אל נא תמנענה מבעליכן לנסוע לראש השנה, אף שאני יודע שזה

מאוד קשה להישאר בבית עם הילדים, ולכן סייעו בעד בעליכן לנסוע וארזו להם בגדים וצידה לדרך על מנת שישע לעשות לכן פדיון נפש אצל הצדיק, ושלחו איתם פתקאות ופדיונות בשביל הוריקן ויקריכן, שבזכות זה יומתקו ממכם כל הדינים ותכתבו ותחתמו בספר החיים ובספר פרנסה טובה ובריאות. ותחזקו את בעליכן שישעו בשמחה ובששון, ותזהירו אותם שלא יבלו את הזמן היקר בהבל וריק, ושיבטיחו לכן בהבטחה חזקה, שלא ידברו שם שום דבר בטל, אלא ישבו תמיד בציון ויבקשו על נפשם ועל נפשותיכן ונפש הילדים והוריקיך".

(מתוך קונטרס "חשיבות הקיבוץ")

להתחיל את השנה בהלכה

הלכות לראש השנה

מאת: הרב יעקב ועקנין

ז. לאחר הקידוש נוטלים ידיים, אוכלים כזית לחם ועושים את סדר הסימנים ועליהם אומרים "יהי רצון..."

ח. **"אכלו ממתקים"**: נוהגים לאכול בראש השנה דברים מתוקים ובשר שמן אך לא דברים חריפים או חמוצים.

ט. **סדר קדימה**: הפרי הראשון עליו מברכים הוא תמרים לפני רימונים כיוון שהוא מוזכר שני בפסוק "ארץ חיטה ושעורה גפן תאנה ורימון ארץ זית שמן ודבש".

י. **ברכת המזון**: לברך את ברכת המזון הראשונה של השנה מתוך הסידור בכוונה ובשמחה, ולא לשכוח להוסיף ב"יעלה ויבוא", "ביום הזיכרון הזה ביו"ט

ד. **חובת תפילה**: אשה חייבת מצד הדין בתפילה אחת לא משנה מתי או שחרית או ערבית או מנחה, וטוב שבבוקר תתפלל תפילת שחרית ותברך ברכות השחר ותקרא קריאת שמע, ותפילת שמונה עשרה.

ה. **תפילת מוסף**: גם הנשים רשאיות להתפלל תפילת המוסף של ראש השנה היות ויש בו הרבה פסוקים של רחמים ותחנונים וממילא אם מתפללות לא חלה עליהן חובת קידוש אלא עד אחר תפילת מוסף (חזו"ע).

ו. **סעודת חג**: גם ביום טוב צריך שתי חלות שלמות ללחם משנה. ומנהג הספרדים לטבול את הפת ג' פעמים במלח ואח"כ בדבש. ומנהג האשכנזים לטבולו בדבש בלבד.

א. **מחילה**: דבר ראשון לפני תחילת החג גשי לפייס את חברתך, או הרימי טלפון להתפייס, אל תדחי זאת ליום הכיפורים, כדאי להגיע למשפט נקיים וזכים, וכפי שסלחנו ינהגו איתנו באותה מידה (נצלי את הזמן כיוון שהלבושות בימים אלו פתוחים לסליחה יותר מכל זמן).

ב. **חובת קידוש**: רשאית האשה לעשות קידוש בשני לילות ראש השנה ואין צורך ללכת לבית השכנה לשמוע קידוש מבעלה.

ג. **ברכת שהחיינו**: המנהג הטוב ביותר שאשה תברך ברכת שהחיינו של ליל יו"ט של ראש השנה, לאחר הקידוש, ולא בשעת הדלקת נרות.

הלכות לראש השנה

המשך

מקרא קדש הזה". ואם שכחה אינה חוזרת.

יא. תקיעת שופר: אע"פ שהנשים פטורות ממצוות שמיעת קול שופר מפני שהוא מצוות עשה שהזמן גרמא וכל מצוות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות, מכל מקום הנוהגות לבוא לבית הכנסת בראש השנה לשמוע קול שופר יפה עושות ויש להן שכר מצווה (חזו"ע). רק שתשגיח היטב על ילדיה לבל יפריעו שלא ייצא שכרה בהפסדה.

יב. תשלוק: נוהגים ביום א' דראש השנה לאחר תפילת מנחה ללכת אל הים, נהר, בור מים, מעין וכדו' וכשתגיעו למילים בפסוק "ותשלך במצולות ים כל חטאתם" מנערים את הבגדים.

יג. עירוב תבשילין: מכינים מערב יום טוב לשבת (עייני באריכות בתשובה בעלון).

יד. תענית דיבור: קשה לדרוש מהאשה לעשות תענית דיבור בראש השנה כשצריכה להשיגח על ילדיה, לכן תמעת מדיבור שלא לצורך ותרבה באמירת תהילים ובשמות הצדיקים.

טו. הדלקת גז ביום טוב: אפשר להכין נר נשמה מערב יום טוב ולהעביר אש לגז, אך אסור לכבות אלא ע"י שטון גז או בגרמא שמרתיחים קפה או חלב וזה גולש ומכבה.

טז. הדבקות נרות שעווה או פראפין לפמוטים: אסור להדביק נרות לפמוטים ביום טוב ולכן השנה יש להכין שלש מערכות של נרות (לשני ימי ראש השנה ולשבת), ותניח בתוכם את הנרות כבר מיום רביעי. ולכן הטוב ביותר להדליק "נרונים" המונחים

בתוך קופסת פח שאין צורך להדביקם.

יז. נר נשמה: כשאשה מדליקה נרות ביום טוב צריכה להעביר מאש אחרת לכן קני נר נשמה שייסיק לפחות לחמישים שעות.

יח. מקלחת ביום טוב: כיוון שיש לנו שלושה ימים רצופים (ב' ימי ראש השנה ויום שבת) ויש שרוצות להתקלח, להלן האפשרויות:

יח. דוד שמש: מים שהוחמו ע"י דוד שמש מותר כל גופה ביום טוב, אך בשבת רק פניה ידיה ורגליה.

יח. מים חמים ע"י אש או בוילר: אם חוממו מערב שבת מותר כל גופה, ואם חוממו ביום טוב – מותר רק פניה ידיה ורגליה.

יש להיזהר בסחיטה אחרי הרחיצה.

יט. ניקוי הרצפה: במידה והרצפה התלכלכה, מותר לשפוך מעט מים על מקום הלכלוך ולגרוף, או לנקות בנייר (אך לא בסחבה מלוכלכת משום איסור כביסה).

כ. הזכרת התוספות בתפילה בעשרת ימי תשובה:

בראש השנה תתפללו מתוך הסיודור על מנת שלא תשכחו להוסיף את התוספות המיוחדות לעשרת ימי תשובה. התוספות שמוסיפים בתפילת שמונה עשרה: "זכרנו לחיים", "מי כמוך אב הרחמים", "המלך הקדוש", "המלך המשפט", "וכתוב לחיים טובים", "ובספר חיים".

כא. צום גדליה: מנהגינו שנשים פטורות מצום גדליה.

מעשה שהיה

אומן, ערב ראש השנה תשע"ד. בית הכנסת הגדול של חסידי ברסלב שבו מתפלל הצדיק מיבנאל מלא מפה לפה.

זה עתה הסתיימה לה תפילת שחרית, תפילת שחרית האחרונה לשנת תשע"ג החולפת, והמוני בית ישראל, מכל הזרמים ומכל העדות, מצטופפים ועושים את דרכם לכיוון מקום תפילתו של הצדיק היושב במזרח בית הכנסת הגדול, כדי לזכות בברכה לשנה טובה. כדרכו בקודש, נוהג הצדיק לערוך "פדיון נפש" לאלפי חסידי ברסלב, ולהרעף ברכות לרוב על כל אחד ואחד.

ראובן, חרדי חוזר בתשובה שזו הפעם הראשונה בחייו לפגוש את הצדיק, עמד אף הוא בתור הענק שהלך והתעצם מרגע לרגע, וחוכה להגיע סוף סוף אל הצדיק, לשפוך לפניו את אשר על ליבו ולקבל את ברכתו הקדושה.

ככל שהתקדם התור, יכל ראובן להסתכל טוב יותר על הצדיק ולהתבונן במעשיו. הוא ראה כי הצדיק מקבל את כל הממונים בשמחה ובלבביות, למרות גילו וחולשתו את כולם הוא רוצה לברך, לעודד לחזק ולייעץ. אך מה שהלך חושק, הזמן עושק. אי אפשר ולא שייך להסיק ולברך את כולם. השנה הגדיל הצדיק לעשות והחל לקבל "פדיון נפש" כבר מהלילה הקודם, ובכל זאת, צורכי עמך מרובים וקשה לקבל את כולם.

תוך כדי המתנה הרחר ראובן וחשב לעצמו מה יבקש מהצדיק: 'הן אמת שזכיתי לחזור בתשובה, וכבר שנים רבות שאני חרדי, זכיתי להקים בית בישראל וילדי לומדים בתלמוד תורה, אך דבר אחד מעיק לי על הלב ואותו רציתי לספר לצדיק ולבקש ממנו עצה... האווירה בבית לא בריאה, יש הרבה מתח ולחץ, הילדים צועקים ורבים הרבה ביניהם, אני ממש יוצא מדעתי מהלחץ שיש לנו בבית, מה לעשות כדי שיהיה מעט רוגע ומעט שלווה בבית?'. הנה אט אט מתקרב תורו אל הצדיק, וראובן מחליט שהוא יספר את הכול ויתאר את כל המצב ובסוף יבקש עצה מה לעשות כדי להרגיע את האווירה בבית.

ההתרגשות נוברת מרגע לרגע וראובן משנן לעצמו שוב ושוב את המשפטים שהוא רוצה לומר לצדיק, בוחר הוא בקפידה את המילים שרוצה לומר ומשנן אותן פעם אחר פעם. מכיר הוא את עצמו, מרוב התרגשותו הוא יכול "לשכוח" לדבר...

והנה הרגע הגדול מגיע, ראובן מתקרב לצדיק, ליבו מחסיר פעימה מרוב בושה, מנשק הוא את ידי הצדיק, מנסה לומר את אשר בלבו אך, הפה "שכח" לדבר... שום מילה לא יוצאת מגרונו...

הצדיק תופס את ידיו של ראובן, מסתכל בעיניו, ואומר לו: "וימתקן ממך כל הדינים ויומשך עליך ועל כל בני ביתך חסדים ורחמים נמורים על ידי פלא עליון". ומוסיף: "אל תרים את הקול שלך על בני ביתך... שתהיה לך שנה טובה ומבורכת...".

ראובן לא האמין למשמע אוזניו. הרי מעולם לא שוחח עם הצדיק, וגם הפעם אף מילה לא הוציא מפיו, ואיך ידע הצדיק לכוון בדיוק למה שמעיק לו...? הוא היה כולו נרגש ונפעם, הבין כי הצדיק נכנס לפנימיות לבבו בתוך שניות ספורות, הרגיש את מצוקתו ונתן לו עצה טובה.

הוא המשיך לכיוון היציאה מבית הכנסת, כולו מהורהר, ואז פגש את אחיו מחסידי ברסלב ושח בפניו את המעשה שזה עתה התרחש מול עיניו. החסיד שמקורב לכבוד הצדיק כבר שנים רבות הסביר לו שזהו אינו מקרה נדיר, הרי רוח הקודש מצויה אצל הצדיק באופן תדיר, ואם הוא ישתדל לקיים את דברי הצדיק אז ודאי יהיו לו חיים טובים.

כשרות המטבח

מאת: הרב יעקב ועקנין

רימון: בשולחן ראש השנה אנו נאמר על הרימון "יהי רצון שירבו זכויותינו כרימון" וכדי שירבו זכויותינו, ולא ח"ו נכשל באכילת חרקים, נבדוק את הרימון מתולעים שאם זה מגינות פרטיות טעון בדיקה.

כיצד הבדיקה? מתבוננים אם מצוי בקליפת הפרי נקב הניכר היטב, אח"כ פותחים את הרימון אם ישנו אזור שהפך לחום ומסירים את האזור הנגוע, עוד יש לבדוק אם יש כנימות בקליפה ולהיזהר בשעת החיתוך שלא להכניסם לפנים הפרי (כנימה זה תולעת מכוסה בשכבת מגן).

תמרים: תמר לח לא מיובש בעל קליפה חלקה בצבע חום כהה, המשוקק בקירור או בהקפאה בחזקת נקי ואינו חייב בדיקה.

תמר יבש: מגידול רגיל לעתים נגוע ויש לבדוק.

תמר מגידול אורגני: מוחזק בנגיעות גבוהה וחיב בדיקה. טוב לבדוק אותו מול מקור אור כיוון שיש חרקים שצבעם זהה לצבע התמר וקשה להבחין בהם בהתבוננות רגילה, חוצים את התמר בסכין (לא בפה) ומוציאים את הגלעין פותחים את הפרי מול חלון מואר וכדו'. באיחסון ממושך נוצרים בתמרים בעיקר מתחת לקליפה גבישי סוכר בצבע לבן ואין לך חשיבות.

רוביא: לבדוק כמו בחומס לאחר שרייה של 8 שעות

הלכות המצויות באומן

(או הרתחה במים חמים).

כרתי (לוף, כרישה): לעתים קרובות נגוע וחיבים לבדוק מפרידים את כל העלים שוטפים ביניהם חותכים את העלים הירוקים למעלה אח"כ חוצים את כל העמוד הראשי של הכרתי, מפרידים ומשרים במי ניקוי כשלוש דקות ושוטפים.

סלקא: לקחת רק סלק עלים ללא תולעים מהחברות הטובות עם הכשר בד"ץ להשרות כשלוש דקות ב"מי ניקוי" (מים עם מעט נזול לניקוי ולשטוף תחת זרם מים חזק).

ראש דג: אם רוצים להשתמש בראש הדג, מוציאים את הזימים ושוטפים היטב את כל חללי הראש. אם את מסופקת אם הראש נוקה כראוי עדיף לאמר את "יהי רצון" בלי לאוכלו.

או קטנה בגיל שמצילים מיחוד (קטנה: בת חמש - עד גיל תשע שנים היא בגדר קטנה המצילה מיחוד. וקטן המציל מיחוד מגיל תשע ועד בן י"ב שנים).

ד. בנסיעה ברכב בשעות בהן התנועה תדירה וניתן לראות מבחוץ את הנעשה בתוכו, אין איסור ייחוד אפילו בשעות הלילה וכל זה בדרך עראי, אבל ליסע בדרך קבע איש עם אשה, אין זה מדרכי הצניעות וקרוב הדבר לידי איסור.

ה. כל ההיתר הנ"ל הוא בנסיעה בכבישים עירוניים או אפילו בכבישים בין עירוניים בהם יש תנועה זורמת של רכבים, אבל בכביש בו התנועה דלילה אפילו בשעות היום אסור באותן שעות ליסע שם איש ואשה לבדם.

הלכות יחוד

(תקציר מתוך ספר הלכות ייחוד להרב פינרי שליט"א)

א. חז"ל אסרו על איש ואשה שאינם נשואים לשהות יחדיו בחדר סגור במשרד בבית או בשדה, פרדס וכדו', ואין חילוק באיסור זה בין ילדה לזקנה בין יפה למכוערת, ובפרט אם היא אשת איש.

ב. אסור לאשה להיות לבד עם ילד מגיל תשע שנים ויום אחד.

ולאיש אסור להיות לבד עם ילדה מגיל שלש שנים.

ג. אין להניח לילדה בת שנים עשרה שנה לשמור על בן מגיל תשע שנים אלא אם כן יהיה עימם עוד קטן

מעשה הלכתי

קידוש השם

מאת הרב יצחק זילברשטיין שליט"א

לקחת זמר חרדית הוזמנה לנגן בחתונה מפוארת, ושכר טרחתם היה \$5000, והנה תוך שהם מתארגנים לנגן רואים שהוזמנו לחתונה מעורבת בה הישיבה ללא הפרדה, הם ניגשו לאבי

החתן ובקשו שידאג שתהיה מחיצה מפרידה בין גברים לנשים, האב שלא היה שומר תורה ומצוות סירב, וראש הלהקה הודיע "או מחיצה או שאנחנו הולכים", האב מיהר ושלף מכיסו את כרטיס הביקור בו מצוין שהינו עורך דין ואם הם יעשו בעיות ולא ינגנו הם יתבעו לבית משפט והסיכויים שלהם להצליח שואפים לאפס, אך הם היו "גיבורי כח עושי דברו" וסרבו לנגן בחתונה מעורבת, והנה ניגש מסדר החופה והקידושין והודיע לאבא "תראה, בכוח הזרוע לא תצליח איתם, הם אנשים עם עקרונות והם לא ינגנו בחתונה מעורבת, אך אם תעשה מחיצה הם ינגנו לך ללא תשלום", בעל השמחה הסכים להרוויח חתונה מבלי לשלם את חמשת אלפי הדולרים שהובטחו, ומיד אירגן מחיצה והייתה חתונה שמחה מאוד, לאחר החתונה הלכו חברי הלהקה לביתם כמובן ללא תשלום.

והנה לאחר שנה מקבלת הלהקה הזמנה לנגן בפדיון הבן, הם הגיעו וזיהו שזה החתן שנגנו לו לפני שנה חנים אין כסף, כמובן שעכשיו הייתה מחיצה כדת וכדין ובעל השמחה אמר שלפני שנה נהנה מאוד מהניגונים שלהם וגם ממעשה הוותרנות שלהם, הוא ואשתו התקרבו לדת בזכותם ולכן הזמינם, ועכשיו בתשלום מלא ובאירוע עם הפרדה, לאחר ששולם שכרם הם הזכירו לו את מה שקרה לפני שנה, וציינו שכל מה שינגנו בחתונתו ללא תשלום זה היה אונס גמור כיוון שאביו איים עליהם בבית משפט ולא הייתה להם ברירה, ועכשיו הם מבקשים שישלם להם את \$5000 שלא שולמו להם בחתונה לפני שנה.

הם הגיעו לדיון תורה לברר אם בעל הפדיון חייב לשלם ללהקה על החתונה שלא שולמה או שהוא פטור?

והרב פסק:

א. שמעיקר הדין התביעה צריכה להיות כלפי אבי החתן ולא כלפי הבן לו.

ב. עצם זה שהם הסכימו לנגן ללא תשלום תמורת מחיצת הפרדה, הם גרמו לקידוש השם גדול מאוד שגרם לכל הקהל בחתונה להעריך אותם על מעשה הגבורה וזה כבוד בשבילם וכבוד זה גם כן תשלום.

והוסיף הרב, שחברי הלהקה הם "טיפשים גדולים", ומדוע? כיוון שהם גרמו לקידוש ה' גדול ונורא, ואיך הם רוצים לקבל תשלום על מצווה יקרה ונדירה של "ונקדשתי בתוך בני ישראל" ולהפסיד את שכרם הרב לעולם הבא, הרי זכו לקיים "ואהבת את ה' אלוהיך... ובכל נפשך ובכל מאורך", עדיף להפסיד \$5000 ולזכות ל"מה רב טובך אשר צפנת ליראיך".

סוליקה הקדושה

במרקו הייתה בת ישראל בשם "סוליקה", צנועה מאוד ובעלת מידות נפלאות, מליאת חכמת חיים ויראת שמיים, כיוון שהייתה יפה ביותר מיעטה מלצאת החוצה, על מנת שלא יכשלו בה זדים, ראה הס"מ את גודל זהירותה בצניעות וגירה בה את בן הסולטן שחמד אותה לשאתה לאשה, בהיותו בן הסולטן אשר דבר לא יבצר ממנו, שלח להוריה מתנת כסף מרובה על מנת שיאותו לתת לו את ביתם סוליקה לאשה, ההורים נחרדו ולא ידעו לשיטת עצה לנפשם.

התשובה התממה והגיעה פלוגת חיילים על מנת לקחתה בכוח הזרוע, אך היא הקדימה תרופה למכה, והתחבאה במקום סתרים, עד יעבור זעם. מה עשה הבן? ניגש לאביו הסולטן והעליל עלילה שבת היהודי סוליקה התאסלמה וחרזה בה (שאצל המוסלמים זה גזר דין מוות), ומיד יצאה הגזירה תוך להתייבב אחרת כל היהודים יענשו, לא הייתה ברירה וסוליקה יצאה ממקום המסתור ומיד נלקחה לבית המאסר עד יגזר דינה. תוך שהייתה בכלא, גזרו עליה השופטים גזר דין מוות על שעזבה את דת האיסלם וחרזה ליהדותה. והנה בא לבקר אותה בכלא, בן הסולטן, ואמר לה שאם תסכים להינשא לו יבטל מעליה את גזר הדין, אך היא סירבה. הגיע מועד הוצאתה להורג והם גזרו עליה שתיקשר לזנב הסוס ותיגרר על האבנים עד צאת נפשה. לכל נידון למוות נותנים הגויים לבקש בקשה אחרונה (על מנת להשקיט את מצפונם) ולבקשתה האחרונה בקשה סיכות, מבוקשה ניתן לה, והיא לקחה את הסיכות והדקה את בגדיה לכל יישטמו ממנה בגדיה בשעה שתיגרר, ביצוע הגזר דין החל, דם רב זב מגופה של הצדקת והנה תוך שסוליקה נגרת נשמעה הצעקה, "עצרו!".

הם חשבו שהיא נכנעה אך היא בקשה "אני צריכה לחזק את הסיכות שנתרופפו", ואכן היא קיבלה "הפסקה" עד שהסיכות חוברו היטב לבשרה עם בגדיה, ומסע העינויים המשיך, וכך יצאה נשמתה בטהרה. על כך היא נקראת "סוליקה הקדושה" שעד היום רבים העולים על קברה נושעים בזכות מסירות נפשה על הצניעות.

זה כוחה של מסירות נפש על צניעות, צאי לך בעקבי הצאן! שמרי על כבודך, ללכת כמו האימהות הקדושות, עמדי בנסינות מחברותיך כי את בת מלך, וה' ישלם שכרך כי רב הוא. וכתב מוהר"ש שליט"א: "נא ונא תשמרי על הצניעות כי את הכל הקב"ה יכול לקבל אבל לא אשה שמכשילה גברים וכו', ולכן תשתדלי מאוד מאוד ללכת בצניעות ורק בזכותך יהיה הגאולה".

כוחה של אשה

חז"ל אמרו "אשה כשרה עושה רצון בעלה" ושמעתי פירוש נפלא: ש"עושה" - מלשון מעצבת, שהיא מעצבת את בעלה לכל העניינים בגשמיות ורוחניות.

ומסופר על זוג צדיקים שנישאו זה לזה, אך הנישואין לא עלו יפה, והחבילה התפרקה וכל אחד הלך והקים בית מחדש, אלא שהצדיק נישא לרשעה, והצדיקה נישאה לרשע, עברה תקופה והרשע שנישא לצדיקה נהיה לצדיק, והצדיק שנישא לרשעה התהפך לרשע - ללמדך את כוחה של האשה לעצב את הבית.

ולכן ביקש מוהר"ש שליט"א שבכל בית יהיה כתוב "הכמת נשים בנתה ביתה", שרק אשה חכמה יודעת לבנות בית ולעצב את רצון בעלה וילדיה לטוב ולמוטב, ובספר גן השלום כתב: "ישנם זמנים של חשבון נפש שבהם אנו שואלים את עצמנו: למה הנשים אינן יודעות את הכוח שלהן? למה אינן מבינות שכל כוחו של הגבר וכל הברכה שלו הם רק מאיתן? ידיעה זאת חשובה מאוד שעל ידי זה היא מתחזקת ומתאמצת לכונן את ביתה".

טלפון לשאלות במקרים דחופים בלבד

הטלפון של הרב גד סולומון באומן (ניתן להשיג דרכו שאר מספרי הרבנים באומן)
+380-932901268

סופר יבנאל

הזול והמשתלם ביותר!
מוצרי מזון, פירות וירקות, כלים לבית ועוד...

בנהלת משה ואליהו סולומן
להזמנות עד הבית:
04-6708736

גני "ניצני הקודש"!

מגיע לילד שלך את הטוב ביותר!

תינוקיה, פעוטון, גני ילדים להרשמה: **050-7777342**
אודליה בניזרי

"הממון שמהנה את הצדיק, הרי זה כאלו עבד עובדת בית המקדש"

(ספר המידות, צדיק מו)

טלפון להזמנות: **04-6650050**

שאלה: ברצוני לקנות בשנת השמיטה הבעל"ט, פירות וירקות מהשוק הסיטונאי (תנובה, וכדומה), האם מותר על פי ההלכה לקנות שם, או עלי לחפש חנות עם הכשר מהודר והשגחה צמודה. ומדוע איני יכול לקנות מדוכן של ערבים בשוק או בצדי הדרכים?

מאת: הרב גד סולומון

תשובה: שנת השמיטה תשע"ה הבעל"ט, מתחלת מא' בתשרי תשע"ה עד א' בתשרי תשע"ו, ומיום שלאחר ראש השנה (נכון להשנה ד' תשרי), צריכים להיזהר לקנות ירקות אך ורק בחנות שיש בה הכשר מהודר מבד"ץ יראי ה'.

וזאת משום שהכלל הוא, שבמיני ירקות הולכים אחר זמן הלקיסה, דהיינו כשלקיטתם לאחר ראש השנה, חל עליהם קדושת שביעית (בתנאי שנבטו לפני ראש השנה, שאם לא כן יש בהם איסור ספיחים ואסור לאוכלם). אולם לגבי קניית פירות שהולכים בהם אחר חנטה (שליש גידול הפר), הזמן בו יחול עליהם קדושת שביעית יותר מאוחר, והוא בדרך כלל בתחילת חדשי הקיץ (מלבד אבוקדו, שסק, נקטרינה, שזמנם כבר בחודש שבט).

וכשקונה ירקות ופירות שיש בהם קדושת שביעית מיהודי שאינו שומר תורה ומצוות העובד בשמיטה, יש בזה איסור "מסייע לעוברי עברה", ו"מסירת דמי שביעית לעם הארץ", וכבר בתחילת חדשי החורף, ירקות שנבטו וגדלו בשנת השמיטה ברשות היהודי, אסרו חז"ל לאוכלם (גזרת ספיחים), ואיסור אכילתם חמור כאכילת בשר עוף בחלב.

גופי הכשרות המהודרים, מביאים ירקות המותרים באכילה ללא כל פקפוק, כגון יבול משנה שביעית (תשע"ד), או יבול נוכרי, יבול חז"ל, (ירדן, ערבה דרומית), או ירקות שגדלו בחממות ע"י מצע מנותק, או בגידולי מים, וכל זה בפיקוח צמוד מזמן הלקיסה עד לאחסונם במקררים, ואח"כ עד לצרכן.

ואם רצונו לקנות באופן עצמאי מגוי בשוק או בצדי הדרכים, אסור לעשות כן, משום שאין אפשרות לדעת לעולם האם באמת ירקות אלו גדלו בקרקע השייכת לגוי או שהגוי קנה את הסחורה מיהודי או גנב ממנו, ואין נאמנות לגוי לומר שהם שלו, וגם יהודי שאינו שומר תורה ומצוות אינו נאמן בדבר זה, וכבר אירע כמה רמאיות בענין כמפורסם לכל, ואכמ"ל.

וזאת למודעי: שדעת כ"ק אדמו"ר מוהרא"ש שליט"א, שאין לסמוך בשום פנים ואופן על היתר מכירה, ואפילו בשעת הדחק.

(צריך להיזהר לא לקנות את כל סוגי הירקות ללא השגחה מהודרת לאחר ראש השנה, חוץ מתפוחי אדמה שיש להיזהר רק מתחילת חודש חשון תשע"ה. "שום" – יש להיזהר רק מסוף חודש שבט תשע"ה, ועד הזמן הזה אפשר לקנותם בכל מקום).

וכל הנ"ל, הוא על מנת להימנע ממכשול בשנת השמיטה, וכן בשאר שנים הנכון לכתחילה תמיד לקנות פירות וירקות בחנות עם הכשר מהודר מבד"ץ יראי ה', ללא כל חשש ערלה, טבל, ושביעית.

ויהי רצון שבזכות שמירת דיני השמיטה בדקדוק רב כהלכתה וכמצוותה, נזכה לישועת וגאולת עם ישראל, כמו שאמרנו חז"ל (מגילה יז:), "במוצאי שביעית בן דוד בא", אמן כן יהי רצון. בברכת כתיבה וחתומה טובה, ושנה טובה ומתוקה.

עירוב תבשילין לנשים

מאת: הרב אברהם נאור

יו"ט שחל בערב שבת, אסרו חז"ל לבשל ולאפות מיו"ט לשבת, אלא אם כן עושים "עירוב תבשילין" מערב יו"ט.

יש אומרים שכדי לבשל מיו"ט לשבת, צריך להניח תבשיל, וכדי לאפות צריך להניח פת, ויש אומרים שבכל אופן צריך רק תבשיל, ולמעשה נהגו להניח גם פת וגם תבשיל, אולם אם הניחו רק תבשיל יצאו ידי חובה.

איזה תבשיל מועיל:

כל מאכל שעבר בישול או צליה וכו' וראוי לאכילה כך, מועיל להניחו ל"עירוב תבשילין", ובלבד שראוי ללפת את הפת, כלומר שדרך העולם לאכול תבשיל זה עם פת, אולם תבשיל שאין אוכלים אותו עם פת, כגון קטניות מבושלים, אין לערב בהם.

בהרבה מקומות נהגו לערב בפת וביצה מבושלת כיון שהם דברים שמחזיקים מעמד למשך זמן, אולם בימינו שיש מקררים ראוי ונכון לערב בתבשיל חשוב שמכילים לכבוד שבת. (ואם מערבים בביצה אין לקלפה, כי ע"י כך לא תהיה ראויה לאכילה לאחר לילה אחד)

שיעור התבשיל הוא לפחות כזית (27 גרם), וגם בפת מעיקר הדין מספיק כזית, ונהגו להניח לפחות כביצה (54 גרם), וראוי להניח פת חשובה כגון חלה.

קיצד מערבים:

בערב יו"ט (מיום שלישי בלילה עד סמוך לכניסת החג) יש לקחת ביד את הפת והתבשיל שהכינו לעירוב, ומברכים "ברוך... אשר קדשנו במצוותיו וציונו על מצוות עירוב". ואח"כ אומרים: "בדין עירובא (בזה העירוב) יהא שרי לנא (יהיה מותר לנו) לאפויי (לאפות) ולבשולי (ולבשל) ולאדלוקי שרגא (ולהדליק נרות) ולמעבד כל צרכנא (ולעשות כל צרכינו) מיום טוב לשבת".

לאחר מכן יש לשמור את העירוב במקרר עד שבת, וכל זמן שהעירוב קיים יכולים להכין כל צרכי השבת, ונהגו לאכול בסעודת שבת לקיים בו עוד מצוה.

מה עושים אם לא עירוב, ודין עירוב שאבד או נאכל:

אם שכחו לערב, או שהעירוב נאכל או אבד קודם שהכינו צרכי שבת, יכולים

לסמוך על גדולי העיר שמערבים על כל בני העיר, אולם לכתחילה בוודאי שאין לסמוך על זה, ומי שאינו מניח עירוב בפשיעה (אפ' שסומך על גדולי העיר), יש אומרים שלא יוצא י"ח ולא יוכל להכין צרכי שבת.

מתי מותר להכין צרכי שבת:

גם לאחר שהניחו עירוב תבשילין, אסור להכין מיו"ט ראשון (יום חמישי) לשבת – אלא רק מיו"ט השני (יום שישי).

ובערב שבת ראוי להזהר לסיים ההכנות לשבת בעוד היום גדול, ולהכין את הפלטה והתבשילים מוקדם, כיוון שיש אומרים שמדאורייתא אסור להכין מיו"ט לשבת אם אין מספיק זמן שיוכלו להנות מזה ביו"ט, אולם אם התעכבו ולא הספיקו להכין, יכולים להכין עד סמוך לשקיעה.

אשה שמתארחת ואינה מבשלת לשבת:

מעיקר הדין מי שאינה צריכה להכין צרכי סעודה (לאפות ולבשל) לשבת, כגון שמתארחת בסעודות אצל אחרים, וצריכה רק להדליק נרות שבת, אינה צריכה להניח עירוב תבשילין.

אולם כיון שבדרך כלל מצוי צריכים להכין דברים מסוימים לשבת, כגון להציע את המיטות ולסדר את הבית וכד', ראוי להניח עירוב תבשילין בלי ברכה, ויותר טוב שיבשלו משהו מיו"ט לשבת (כגון לחמם מים ביום שישי לשבת) וכך תוכל לברך על העירוב.

אשה שמתארחת בבית הוריה למשך כל החג, יכולה לסמוך על העירוב שלהם, ואינה צריכה להניח עירוב תבשילין כלל.

הכנה מיו"ט ראשון ליו"ט שני:

עירוב תבשילין מועיל רק להכין מיום טוב לשבת, אך מיו"ט ראשון לשני אסור להכין (וגם לא מהראשון לשבת כנ"ל), ולכן אסור לבשל או לחמם מאכלים, ואפילו דבר שאינו מלאכה כגון לשתוף כלים, לערוך את השולחן, להכין סלט, וכד', אסור לעשותו ביום הראשון לצורך סעודת ליל שני, ואפ' בבין השמשות אסור עד צאת הכוכבים.

אולם דבר שאם לא יעשוהו ביום לא יוכלו לעשותו אח"כ, כגון שאם לא יוציאו מאכלים מהמקפיא כדי להפשירם לסעודת הלילה לא יספיקו להפשיר, מותר לעשותו ואין בזה משום הכנה.

עדכוני בית ההוראה

זמני תפילות לראש השנה - המניין המרכזי

ראש השנה יום א'

18:10	מנחה ערב ר"ה ביהכ"ס המרכזי
8:00	שחרית
10:00	זמן תקיעת שופר
17:45	מנחה יו"ט

ראש השנה יום ב'

8:00	שחרית
10:00	זמן תקיעת שופר
18:00	מנחה יו"ט

שבת קודש - "שבת שובה"

18:00	מנחה יו"ט ערב שבת קודש
8:00	שחרית
17:45	מנחה
19:28	ערבית מוצש"ק

חסויות והקדשות

להצלחת אברהם בן מטילדה ומשפחתו בלימה וורד בת חיה כרמלה לזיווג הנזון להצלחת רן ורבקה כהן, ניב ולאה כהן שרה חיה בת רחינה לרפואה שלמה להצלחת בת-אל שמחה בת אסנת, יוסף חן בן אורלית נחמן ישראל בן בת-אל שמחה

לעילוי נשמת חיים בן מרים ז"ל
לעילוי נשמת מאיר בן איראן ע"ה
לעילוי נשמת איראן בת גולי ז"ל
לעילוי נשמת יעקב בן מזל ז"ל
לעילוי נשמת עופרה בת שרה חיה ע"ה

לתרומות והערות נא להתקשר:
054-8420743 (הרב יעקב ועקנין)